

Медичний Університет

Газета виходить з 24 червня 1928 року

№3-4 (2879-2880)

Середа,
5 березня 2014 року

Ціна договірна

ГАЗЕТА КОЛЕКТИВУ ХАРКІВСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО МЕДИЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ

Газета нагороджена срібною медаллю Всеукраїнського конкурсу «Вища школа»

■ ЗІ СВЯТОМ!

Любі жінки!

Вітаю Вас із весняним свя-
том – Міжнародним жіночим
днем 8 Березня! Цей чудовий
день є символом величезної
люобі та поваги до прекрасної
половини людства. Ми не
увявляємо свого життя без Вас,
Вашої любові, турботи й ува-
ги. Як не уявляємо сьогодні й
життя суспільства без Вашої
активної плідної діяльності у
всіх його сферах: від виробництва до науки, мистецтва, культури, від освіти
й охорони здоров'я до бізнесу й політики.

У ці весняні дні широко вітаю жінок, чия підтримка й любов надихають нас
у повсякденній роботі. Висловлюю вдячність жіночій частині університету
за вміння створити атмосферу затишку й доброзичливості, за досягнення
в професійній діяльності, що вдало поєднується з турботами про близьких
і рідних.

Шановні жінки, від усього серця бажаю Вам здоров'я, щастя й тепла,
здійснення найсвітліших бажань, творчих піднесенень, невичерпних сил.
Присутність прекрасних і талановитих жінок не тільки прикрашає нашу alma
mater, але й надає натхнення!

Із найщирішими побажаннями,
ректор університету **Володимир Лісовий**

■ ПРИЗНАЧЕННЯ

Постановою Вер-
ховної Ради України на
посаду Міністра охор-
они здоров'я України
призначено Олега Степа-
новича Мусія.

За освітою – О. Мусій лікар, закінчив Київський медичний інститут ім. О.О. Богомольця. Спеціальність – анестезіологія і реаніматологія та організація і управління охороною здоров'я, вища кваліфікаційна категорія. Проходив навчання у Польщі, США, Фінляндії, Австрії, Німеччині. Громадський діяч із понад 20-річним досвідом. Розробив 6 проектів Законів України у сфері охорони здоров'я, громадянського товариства, професійного самоврядування та саморегулювання ринків. Один із ініціаторів та авторів прийняття Етичного Кодексу лікаря України. Автор чотирьох та редактор семи медичних книг, автор понад 40 наукових та науково-пупліцистичних статей. Учасник та доповідач більше 20 всеукраїнських і міжнародних медичних з'їздів, конгресів і конференцій.

Колектив Харківського національного медичного університету широко вітає Олега Степановича із призначенням, і упевнений, що його досвід й уміння служитимуть розвитку та становленню медичної галузі.

Відповідно до
указу в.о. Прези-
дента України го-
лою Харківської
облдержадміні-
страції призначений
Igor Baluta.

Ігор Миронович народився 9 липня 1970 р. в Харкові. У 1993 р. закінчив педіатричний факультет Харківського медичного інституту.

Колектив Харківського національного медичного університету вітає Ігоря Мироновича з призначенням і бажає професійних успіхів на цій посаді.

■ ДОВІДКА

Усього розподілили 263 випускники за 4 спеціальностями: «Лікувальна справа» – 157 осіб, «Педіатрія» – 68, «Медико-профілактична справа» – 29, «Стоматологія» – 9. За спеціальністю «Лікар загальної практики – сімейний лікар» розподілено 138 осіб, «Лікар станції “Відділення швидкої та невідкладної медичної допомоги”» – 19. У Харківську область направлено 119 студентів, у село всього направлено 154 випускники.

■ ДЕРЖАВНИЙ РОЗПОДІЛ

ЯКІСНА ПІДГОТОВКА ЛІКАРІВ – ЦЕ ОДНА З ОСНОВ НАЦІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ НАШОЇ КРАЇНИ

14 лютого в Харківському національному медичному університеті відбувся державний розподіл студентів випускних курсів медичних та стоматологічного факультетів.

Напередодні державного розподілу відбулася зустріч студентів випускних курсів із директором Департаменту роботи з персоналом, освіти і науки Міністерства охорони здоров'я України Миколою Осійчуком. У

своїй презентації він окреслив загальні аспекти щодо практичної медицини, розповів про період реформування, який триває в країні й цікавий для кожного випускника своїми перспективами та професійним розвитком. Особливою темою доповіді стала кадрова політика та кадрові ресурси галузі, зокрема дефіцит лікарів, укомплектованість штатних лікарських посад, кадрове забезпечення процесу реформ тощо.

Наприкінці свого спілкування з випускниками Микола Степанович зазначив: «Так, як навчаються лікарі, не вчиться жодна студентська спільнота, тому що якісна підготовка лікарів – це одна з основ національної безпеки нашої країни».

■ ДО 200-РІЧЧЯ ВЕЛИКОГО КОБЗАРЯ ■

ІМ'Я ШЕВЧЕНКА НА КАРТІ СВІТУ

3 лютого відбулася студентська наукова конференція, присвячена 200-й річниці від дня народження Тараса Григоровича Шевченка. До участі в конференції долучилися студенти І курсу VI факультету з підготовки іноземних студентів Харківського національного медичного університету.

Відкрила конференцію доцент кафедри суспільних наук Наталія Мартиненко, яка у вступному слові наголосила на важливості значення для кожного українця творчого доробку Великого Кобзаря. Після цього слово було надано студентці Імбілі Сарі, яка прочитала уривок з вірша Шевченка «Думи мої, думи мої» українською мовою. Студент Ашагу Е. Одей декламував Шевченків

вірш «My thoughts» англійською мовою, також із цікавими та змістовними доповідями виступили інші студенти.

Топозідіс Христос розповів про дитинство видатного українського поета. Інформацією про Шевченка-художника поділився Самієв Міроншох. Доповідь про цікаві факти з біографії Великого кобзаря підготувала студентка Олуронді Олубонумі Іфеолу. Менсах Сет Омарі підготував презентацію про ім'я Шевченка на карті світу.

Заключне слово про поетичну спадщину Шевченка було надано викладачеві кафедри української мови, основ психології та педагогіки Оксані Самолисовій.

Вікторія Захаревич

■ ПОДІЯ ■

ВІДБУЛАСЯ КОНФЕРЕНЦІЯ ТРУДОВОГО КОЛЕКТИВУ

28 лютого відбулася розширенна конференція трудового колективу Харківського національного медичного університету за участь науково-педагогічних та наукових працівників, представників студентського самоврядування, адміністративно-господарчих підрозділів, керівників структурних підрозділів, завідувачів кафедр університету.

На початку роботи було прийнято резолюцію щодо останніх подій у країні. Порядок денної конференції включав наступні питання:

1. Звітування про виконання Колективного договору Харківського національного медичного університету.

2. Розгляд та затвердження Колективного договору Харківського національного медичного університету на 2014–2019 роки.

За результатами звітування та обговорення одноголосно схвалено наступне рішення:

1. Визнати роботу ректора університету професора Володимира Лісового за керівництвом всіма напрямками діяльності університету та реалізації положень Колективного договору такою, що відповідає всім державним і статутним вимогам до керівника вищого навчального закладу.

2. Визнати як виконану в повному обсязі роботу щодо контролю та реалізації вимог Колективного договору з соціального захисту співробітників та студентів, покращання умов праці, профілактики захворюваності та виробничого травматизму.

3. Затвердити Колективний договір Харківського національного медичного університету на 2014–2019 роки.

Резолюція розширеної конференції трудового колективу за участь керівників кафедр, структурних підрозділів і студентського ак- тиву Харківського національного медичного університету

Конференція трудового колективу, академічна громада і студентство Харківського національного медичного університету приголомшенні тими трагічними подіями, які відбулися в Києві та інших містах України. Трапилося непоправне: пролилася кров, загинули люди. Ми висловлюємо глибокий жаль і щире співчуття сім'ям і близьким загиблих. Звертаємось до органів влади, всіх політичних сил країни докласти максимум зусиль для того, щоб Україна повернулася виключно до мирного, демократичного, толерантного способу вирішення політичних проблем і суперечок, щоб ніколи більше не повторилося братобільство.

Наше сьогоднішнє зібрання вважає за необхідне зазначити, що зміни політичного устрою, які вже відбулися і ще будуть здійснюватися, мають на меті забезпечити громадянам їх конституційні права і свободи, єдність і суверенітет держави.

Наша країна не стане конкурентоспроможною, не вирішить питання розв'язання соціальних проблем без випереджального розвитку науково-технічної та освітньої сфери. Першочергового значення набуває проведення давно назрілих реформ в освіті, в тому числі ухвалення нового Закону України «Про вищу освіту», які нададуть вищим навчальним закладам не декларативної, а реальної академічної автономії, дозволяють підвищити якість підготовки спеціалістів, і зокрема лікаря.

Харківський національний медичний університет – інтернаціональний вищий навчальний заклад, в якому навчається більш ніж 3000 студентів з 75 країн світу. Конференція заявляє, що колектив університету і надалі працюватиме для розвитку вітчизняної освіти та науки, піклуватиметься про інтереси осіб, які навчаються, братимиме активну участь у всіх ініціативах, спрямованих на консолідацію українського суспільства, науково-технологічний поступ країни, розширення міжнародного співробітництва.

ЗА МАТЕРІАЛАМИ ВЧЕНОЇ РАДИ

НАШ ГОЛОВНИЙ ПРИОРИТЕТ – ЯКІСТЬ НАВЧАННЯ

навчально-методичної роботи, які перевірялися Моніторинговою групою МОЗ. У цьому семестрі ректорат і деканати доклали максимум зусиль щодо удосконалення організаційно-методичної роботи всіх навчальних підрозділів університету з метою підвищення якості знань студентів.

Спільні дії всіх навчальних підрозділів університету мають позитивний результат за усіма показниками, причому по всіх факультетах. На 5% підвищилася якісна успішність. Майже на 20% зросла абсолютна успішність по університету, отже, так само зменшилась кількість боржників. Уперше за багато років збільшилися показники успішності в іноземних студентів: якісної – у російськомовних майже в 4 рази, у англомовних – в 1,5 рази, абсолютної – майже у два рази в усіх. Кількість відрахованих зменшилася у три рази, стало менше пропусків занять.

Однак, незважаючи на деякі позитивні результати, треба зазначити, що в осінньому семестрі зазвичай менше дисциплін, ніж у весняному, а головне, попереду основний «експерт» нашої діяльності – «Кроки». Тому саме час зайнятися пошуками резервів щодо подальшого підвищення якості знань студентів. Про цей процес мають потурбуватися не тільки ректорат і деканати, перш за все кафедри й викладачі, а особливі сподівання, звичайно, на молодь. Саме від них ми чекаємо пропозицій, напрацювань, нововведень.

Ми вже зробили перші крохи щодо реформування навчального процесу шляхом удосконалення системи оцінювання, запроваджені в університеті. Відомо, що I–III курси складають ПМК у Центрі незалежного тестування, але через недостатню технічну потужність можливості Центру обмежені, іноді утворюються великі черги, через що відсутній об'єктивний контроль знань. Останнім часом показники студентів I курсу мали постійну тенденцію до погіршення: низька якісна успішність, велика заборгованість при невеликій кількості пропущених занять. Тому кафедрам I курсу було запропоновано повернутися до практи-

Традиційно за результатами осіннього семестру на засіданні Вчені ради розглядаються питання щодо підсумків семестрового контролю знань студентів. Минулого року було запроваджено рейтинг вищих медичних навчальних закладів за основними показниками діяльності, зокрема

ки оцінювання підсумкових занять, які зараз називаються змістовними або тематичними модулями, і не складати модульний контроль у кінці семестру, а заразохувати як середнє суми тематичних модулів. Причому повернутися до підсумкових занять не механічно, а до самої їх суті – як узагальнюючих, систематизуючих навчальних моментів, як це було при традиційній системі навчання, коли до підсумкового заняття студенти повторювали матеріал даної теми, викладач усно опитував студентів, робив підсумки для логічного переходу до нової теми.

Ось які результати після запровадження експерименту ми отримали в кінці цього осіннього семестру: у вітчизняних студентів I курсу майже немає заборгованостей, а у іноземних показники абсолютної успішності збільшилися більше ніж у два рази порівняно з минулою сесією.

Запровадили ще одне нововведення. Починаючи з I курсу, після кожної сесії проводити у форматі ліцензійного іспиту «Крок» контроль з «кроківських» дисциплін. Кожного семестру додаватимуться дисципліни, які вивчалися. Така система забезпечить постійну підготовку студентів до «Кроків» протягом трьох років шляхом постійного повторення навчального матеріалу, об'єктивно сформує групи ризику й план роботи з ними, а також контролюватиме роботу «кроківських» кафедр.

Результати контролю цього року такі: найкраще знають біологію та анатомію студенти I та III медичних факультетів. Вони в середньому дали 75–76 % вірних відповідей з біології та 63–64 % вірних відповідей з анатомії людини. Ці результати повинні стати предметом ретельного аналізу деканів, завідувачів кафедр анатомії людини та медичної біології щодо якості викладання кожного викладача та навчання кожного студента.

Дорогі наші мужчины!

Сердечно поздравляем Вас с Днем защитника Отечества! Это праздник, наполненный гордостью за тех, кто в трудный час готов встать на защиту Отчизны, и священной памятью о тех, кто отдал свою жизнь за Родину. Именно поэтому 23 февраля все больше становится днем сильных, мужественных и твердых духом людей.

Хотя этот праздник зимний, снежный и холодный, но он согреет нашей любовью к Вам! И в этот день мы хотим пожелать Вам смело преодолевать любые препятствия, быть мужественными, достигать поставленных целей, ведь настоящих мужчин трудности не отпугивают, а наоборот, вдохновляют на новые подвиги! И пусть с каждым из Вас будет рядом любимая женщина, способная скрасить любые жизненные невзгоды. Любви Вам, дорогие наши мужчины!

**Інтересний матеріал, посвя-
щений нашим мужчинам, читай-
те на стр. 6**

Один із найнеприємніших висновків, який ми зробили в процесі реформ на I курсі, – це те, що досить часто академзаборгованість у студентів формується не через їх небажання навчатися, а через неспособність, а іноді й небажання окремих викладачів навчати. Щоб розібратися в деяких проблемних навчальних ситуаціях було створено комісію з членів ректорату на чолі з проректором з навчальної роботи професором Володимиром Марковським, які відвідали деякі кафедри, ознайомилися з методичним забезпеченням, були присутні на заняттях викладачів.

Комісія констатувала, що, на жаль, методичне забезпечення навчального процесу на деяких кафедрах не в повному обсязі відповідає його потребам та цілям, деякі викладачі не дотримуються елементарних правил організації навчального процесу (орієнтується тільки на сильних студентів, не враховують рівень знання мови іноземцями, не дотримуються методичної структури заняття, на I курсі багато часу приділяють роботі з тестами та самостійній роботі тощо).

Тому прошу завідувачів кафедр провести роботу з викладацьким складом щодо цього питання, більше уваги приділяти методичній роботі, вимогам до молодих викладачів, підвищенню їх педагогічної майстерності. Тим більш, що тепер це можна буде зробити в рамках нашого університету: у «Школі молодого викладача» і в магістратурі за спеціальністю «Педагогіка вищої школи», набір до якої починається цього року.

**В.А. Капустник, перший проректор
з науково-педагогічної роботи, професор**

ОНЛАЙН-ЛЕКЦІЯ

«ВИКОРИСТАННЯ ВИСOKИХ ТЕХНОЛОГІЙ В ХІРУРГІЇ»

13 лютого відбулася публічна онлайн-лекція головного позаштатного спеціаліста МОЗ України зі спеціальністю «Трансплантування», ректора ДЗ «Запорізька медична академія післядипломної освіти» Олександра Никоненка «Використання високих технологій в хірургії».

Присутні на лекції студенти, інтерни, викладачі, науковці мали змогу ознайомитися зі статистикою захворювань на гіпертензію в Україні, кількістю, причинами і профілактикою виникнення інсультів. Олександр Семенович звернув особливу увагу на проблеми профілактичних заходів, зокрема медикаментозну й хірургічну, наголосив на показаннях до хірургічної профілактики захворювань та їх ефективності при проблемах із серцем. Наприкінці була розглянута тема трансплантації серця.

ВІТАЄМО!

Співробітниками ХНМУ одержано патенти на такі винаходи та корисні моделі:

- Спосіб діагностики діастолічної дисфункції лівого шлуночка серця у хворих на гіпертонічну хворобу. Автори: **О.В. Гончар, О.М. Ковальова**.
- Спосіб зниження гепатотоксичної дії системної терапії псоріазу. Автори: **А.М. Дацук, В.А. Чипиженко, Н.О. Пустова, Л.І. Чернікова, І.М. Гончарова, Є.І. Добржанська**.
- Спосіб виділення пентаоксиду ванадію. Автори: **А.М. Касімов, М.Г. Щербань, В.В. М'ясоєдов**.
- Спосіб прогнозування ризику розвитку серцево-судинних ускладнень у хворих з поєднаним перебігом артеріальної гіпертонії та цукрового діабету 2 типу. Автори: **М.В. Кулікова, Т.В. Ащеурова**.
- Спосіб одержання комплексу загальних ліпідів з відділів центральної нервової системи сировини тваринного походження. Автори: **Д.М. Шиян, А.О. Терещенко, І.Л. Колісник, Л.К. Коробова**.
- Спосіб прогнозування очікуваного рівня екологічно обумовленої патології. Автори: **М.Г. Щербань, М.Л. Кочина, В.В. М'ясоєдов, О.Г. Фірсов**.
- Спосіб лікування ектопії шийки матки. Автори: **М.О. Щербина, Д.О. Говсєєв**.

Т.Г. Євтушенко, керівник служби інтелектуальної власності ХНМУ

Эпонимы в анатомии человека

Из книги «Эпонимы в анатомии человека»
под ред. проф. **Н.А. Волошина**

Foramen epipubicum – Винсловово отверстие

Яков Винслов (Jacob Benignus Winson) (1669–1760) – французский анатом, родом из Дании. Работал прозектором у Томаса Бартолина. Был практическим врачом в Париже, где стал членом Французской академии наук, а позже – заведовал кафедрой анатомии в Сорбонне.

Corpusculi thymici – тельца Вирхова

Рудольф Вирхов (Rudolf Ludwig Karl Virchow) (1821–1902) – немецкий ученый, основоположник патологической анатомии. Работал ассистентом, а затем – прозектором при берлинской больнице Шарите. Был профессором патологической анатомии в Бюргбургском, а затем в Берлинском университетах. Также занимался исследованиями патологии и эпидемиологии инфекционных болезней, разработками методологии вскрытий.

СТУДЕНЧЕСКАЯ КОНФЕРЕНЦИЯ

ИЗУЧАЕМ ХИМИЮ

Традиционно на кафедре медицинской и биоорганической химии проводится студенческая межфакультетская конференция первокурсников «ХИМИЯ. ЭКОЛОГИЯ. МЕДИЦИНА».

В 2014 году была проведена юбилейная V конференция, в рамках которой работали три секции: «Вклад великих химиков мира в развитие химии, медицины, фармации»; «Именные реакции в химии»; «Минералы – скропища земли».

В конференции приняли участие 177 студентов-первокурсников, 78 из них составили иностранные студенты: 69 англоязычных и 9 русскоязычных. Конференция проходила в виде двух форм участия: очной и заочной.

В течение 2 недель звучали студенческие доклады, работало компетентное жюри, в состав которого вошли декан IV медфакультета профессор В.В. Минухин, зам. декана III медфакультета А.В. Троценко, преподаватели кафедры медицинской и биоорганической химии и независимые эксперты из числа студентов: С. Кобылинский (14-К гр., I мед. ф-т) и А. Таранова (25 гр., II мед. ф-т). По окончании выступлений подводились итоги, определялись призовые места и оригинальные доклады.

Особенно хочется отметить эрудицию, ораторское искусство, умение подать излагаемый материал в доступной форме у таких студентов: Е. Хрипко (3 гр., I мед. ф-т), Д. Сущецкая (1 гр., I мед. ф-т), Р. Панич (22 гр., II мед. ф-т), В. Дзюба (18 гр., II мед. ф-т), Е. Бондаренко (5 гр., III мед. ф-т), Е. Бушева (2 гр., IV мед. ф-т), Е. Черкашин (2 гр., стомат. ф-т), Гулзода Кодырова (22 гр., V стомат. ф-т), Rapneja Aashish (10а, VI ф-т), Joseph Mayowa (13а, ф-т), Joseph Muchengwa (9а, VI ф-т), Timola Olajide (1а, VI ф-т).

Студенты, которые получили I, II, III места, были награждены книгами. Все участники конференции традиционно получили сборник материалов с тезисами докладов.

А.О. Сыровая, зав. кафедрой медицинской и биоорганической химии,
С.А. Наконечная, ассистент кафедры,
С.Н. Козуб, ассистент кафедры

ФОТОВИСТАВКА

«ЖИТЯ, ЯКИМ ВОНО Є..»

15 лютого до Міжнародного дня дітей, хворих на рак, у муніципальній галереї була відкрита фотовиставка із досить лаконічною назвою «Життя, яким воно є...». Студентське наукове товариство зацікавило на відкриття виставки.

Нафото – пацієнти Інституту раку, їх батьки, лікарі та медичний персонал. Мета виставки – розкрити всю буденну картину дитячого онкологічного відділення та розповісти, як можна цій проблемі допомогти. У Харкові існує два спеціалізованих відділення у МДКЛ № 16 та ОДКЛ № 1.

Христина Потіхенська

ЛИСТ-ПОДЯКА

На ім'я ректора університету надійшла подяка від директора Харківської обласної бібліотеки для юнацтва Маргарити Жарової щодо участі колективу Харківського національного медичного університету у «Ярмарку вишів» та допомоги у реалізації програми з профорієнтації молоді «Обираємо професію крок за кроком».

ВІТАЄМО

За рішенням професійного журі працівники Харківського національного медичного університету стали переможцями і лауреатами конкурсу образотворчого мистецтва «Поезія мольберту», а саме: завідувач кафедри дитячої хірургії та дитячої анестезіології В'ячеслав Борисович Давиденко посів II місце в номінації «Живопис»; завідувач кафедри гістології, цитології та ембріології Сергій Юрійович Масловський став лауреатом конкурсу в номінації «За віданість мистецтву».

Також обласним комітетом галузевої профспілки був проведений конкурс поезії «Симфонія душі», переможцем якого стала завідувач кафедри філософії Алла Петрівна Алексєєнко.

ДАТИ-І-ПОДІЇ

4 лютого – Всесвітній день боротьби з раковими захворюваннями

Всесвітній день боротьби з раковими захворюваннями (World Cancer Day), що візначається 4 лютого, – це щорічний захід, який організовує Міжнародний протираковий союз (International Union Against Cancer, UICC) з 2005 року.

9 лютого – Міжнародний день стоматолога

Традиція відзначати Міжнародний день стоматолога поступово стає популярною в усьому світі. Професійне свято зубних лікарів святкують у день святої Апполонії.

11 лютого – Всесвітній день хворого

11 лютого в міжнародному календарі позначений як Всесвітній день хворого (World Day of the Sick). Цей захід задуманий скоріше як соціальний крок, спрямований на підтримку людей, що потрапили до сумній категорії хворих.

15 лютого – Міжнародний день дітей, хворих на рак

День дітей, хворих на рак (International Childhood Cancer Day), щорічно відзначають 15 лютого у багатьох країнах планети. Ця дата вперше з'явилася в календарі в 2001 році з ініціативи Всесвітньої конфедерації батьків дітей, хворих на рак (ICCCRO).

28 лютого – Міжнародний день рідкісних захворювань

Дата свята унікальна для кожного року. З ініціативи європейської організації з вивчення рідкісних хвороб EURORDIS день 29 лютого офіційно отримав статус Міжнародного дня рідкісних захворювань (Rare Disease Day). У невисокосні роки свято відзначається 28 лютого.

СЕРЦЕ ДО СЕРЦЯ

ДІТИ З ВАДАМИ СЛУХУ ОТРИМАЛИ СЛУХОВІ АПАРАТИ

У 2013 році Всеукраїнським благодійним фондом «Серце до серця» за підтримки Міністерства охорони здоров'я України вже восьме під гаслом «Почуй світ!» проводилася добробчинна акція, направлена на придбання медичного обладнання для лікарень країни та індивідуальних слухових апаратів для допомоги дітям з вадами слуху.

21 лютого в Харківському національному медичному університеті відбувся заключний етап акції – вручення слухових апаратів дітям, які потребують допомоги. До університету завітали директор Департаменту охорони здоров'я Олександр Галацан, начальник відділу вищої освіти і науки Головного управління освіти і науки Харківської облдержадміністрації Наталія Соловйова, голова Наглядової ради благодійного фонду «Серце до серця» Єжи Конік, батьки дітей із вадами слуху, волонтери та ін.

Звертаючись до приступників, Олександр Галацан запевнив усіх у тому, що прорігом діяльності адміністрації були та залишаються інтереси і проблеми сімей з дітьми з особливими соціальними потребами, саме в цьому напрямку зорієнтована діяльність керівництва області. У свою чергу, Єжи Конік зосередив увагу на тому, що головною метою акції є не просто збирання грошей, а залучення молоді України до волонтерства. Закономірним є те, що вручення слухових апаратів пройшло на базі медичного університету, студенти якого стали лідерами акції, зібрали понад 20 тис. грн. Як найкращі волонтери вони отримали подяки від благодійного фонду «Серце до серця», а саме Анастасія Рождественська, Сергій Сендецький, Євген Ковальковський, Яна Костюченко, Анастасія Піскарьова, Дмитро Михайличенко та Марія Семенюк.

ДОВІДКА

- В Харківській області мешкає 1051 дитина з вадами слуху та 328 дітей, які потребують слухопротезування.
- У 2013 році волонтери Харківщини зібрали 107 596,07 грн.
- Загалом за 8 років проведення акції в Харківській області зібрано 560 тис. грн.
- Для продовження реабілітації та розвитку мови і особистості дітям були врученні цифрові багатоканальні слухові апарати фірми «Юнітрон» (Канада), що придбані фондом для Харківщини.

23 ФЕВРАЛЯ – ДЕНЬ ЗАЩИТНИКА ОТЕЧЕСТВА

МУЖСКОЙ ДЕНЬ

Каждый год 23 февраля у женской половины населения появляется еще один прекрасный повод сказать своим мужчинам о том, какие они смелые, красивые и умные. И хотя изначально этот праздник отмечался лишь военными: в 1922 году как День Красной Армии, позже в 50-х – День Советской Армии и Военно-морского флота, а после распада Советского Союза – День защитника Отечества, сегодня мы поздравляем и тех мужчин, которые служат, и тех, кто в тылу, «не нюхавши пороху», оберегает нас.

Для каждого, кто «с Марса», нет ничего хуже, чем в праздник остаться без женского внимания. В современном мире настоящий мужчина – это не только тот, который умеет и не боится держать оружие, но это еще и тот, кто не оскорбит женщину, сумеет заступиться за слабого, человек, на которого можно рассчитывать в трудную минуту. И, возможно, каждый день в рутине мы не замечаем других достоинств мужчин – их силы, доброды, верности, великолюдия – в праздник 23 февраля жены, матери, дочери, внуки – все мы по-настоящему признательны мужчинам.

В народе празднование 23 февраля считается своего рода противовесом женскому празднику 8 марта. Но дамы все равно взяли верх, ведь справедливо отметить, все, что наши дорогие рыцари делают в жизни – это для женщин, которые их окружают: сначала они добиваются успеха, чтобы порадовать свою маму, потом стараются сделать приятное своей любимой, а ради дорогих дочерей и внучек готовы горы свернуть. Поэтому можно смело сказать, что настоящими мужчинами делаю такие же настоящие женщины.

23 февраля нам ничего не стоит приготовить вкусный ужин, купить пару носков в магазине и весь день холить и лелеять лю-

бимых, но только в этот день мы признаемся своим кавалерам в самой большой женской слабости – нам ну никак не прожить без них! Дорогие мужчины, те, кто покоряет наши сердца и пленяет души, очаровывает своим обаянием и согревает в морозном феврале, помните – каждый из вас настоящий по-своему, и именно за это мы вас ценим.

Оля Загора, студкор (III медфакультет)

ФЕВРАЛЬСКОЕ ЭССЕ

О МУЖЧИНАХ С РЕБЕНКОМ В РУКАХ

В преддверии 23 февраля (несмотря на то, что эта дата уже давно неофициальный праздник, мы продолжаем чествовать сильную половину общества в этот день), я задумалась о тех ребятах, которые поступают к нам в университет.

Преподаватели любят повторять, что врач – существо бесплодое. И, тем не менее, в медицине существуют специальности, которые считаются «мужскими» или «женскими». В хирургию, как правило, в основном идут мужчины, а в терапевтических отделениях вы скорее встретите женщин в белых халатах. Но что действительно редкость – так это мужчина в педиатрии. Действительно, сложился уже стереотип, что только женщины умеют по-своему, по-матерински находить общий язык с детворой. И вот, глядя на наш III медицинский факультет, я понимаю, что стереотипы эти прочно утвердились в обществе, живем почти как в песне, только по нашей статистике на 10 девчонок всего 2 ребят!

Лично я считаю, что из мужчин получаются самые лучшие педиатры (надеюсь, женская часть моей группы простит), и хотя знаю только одного такого детского врача, это был действительно Педиатр с большой буквы. Я уверена, что все, кто прошли кафедру педиатрии №2, если не знакомы лично, то точно уже слышали о Сергее Олеговиче Губаре. Признаюсь честно, только у него на паре я видела, чтобы врач смотрел на ребенка с такой любовью, нежностью, заботой и чтобы сами малыши были настолько открыты для него, а родители так доверяли доктору. Одним словом, это было потрясающе. И здесь абсолютно все мои стереотипы о «женской профессии» были разбиты на мелкие осколки.

Мне стало очень интересно, что же думают по этому поводу современные родители, и я, погрузившись в просторы Интернета, отправилась исследовать форумы, на которых мамочки

обсуждают успехи и проблемы своих чад. Как всегда, мнения разделились. Кто-то пишет, что неважен пол врача, важна только его компетентность, грамотность и умение находить подход

к маленьким пациентам (с чем, собственно, я и согласна!). К сожалению, очень часто мамы говорят, что не доверят своим малышам мужчине: «Мало ли, что у него на уме! С чего бы это взрослому мужчине возиться с пеленками?» Но есть и третий взгляд на ситуацию, и он самый многочисленный. У многих мужчины-педиатры вызывают гораздо больше симпатии, чем женщины. Мамы, которые сталкивались с такими врачами, уверяют, что последние всегда более сочувственно относятся к переживаниям родителей, более внимательны и аккуратны в обращении с пациентами.

Поиск в Google завел меня (это было очень неожиданно) на сайт знакомств. В одной из статей для потенциальных невест была приведена статистика, согласно которой подавляющая часть американок мечтает выйти замуж за нейрохирурга, в крайнем случае, за пластического хирурга. Но автор статьи уверяет, что в Америке ровным счетом ничего не понимают в медицине, потому что мечтать нужно о мужчинах-педиатрах, и, стоит заметить, тут же делает сноску: «...вряд ли вам попадется холостой педиатр – их всех расхватывают еще во время учебы на девическом педиатрическом факультете...». Так что, девушки, спешите не упустить свое счастье!

Итак, каков же итог? Мальчики, парни, мужчины с ребенком в руках – вы необычайно мужественны! И шприц в руке вместо автомата не умаляет вашей роли в защите отечества. Наперекор любым общественным клише войдите на этом фронте. Ведь дети –наше будущее, спасая их, вы спасаете всех нас!

Дарья Кузнецова, студкор (III медфакультет)

14 ФЕВРАЛЯ – ДЕНЬ ВЛЮБЛЕННЫХ

САМЫЙ НЕЖНЫЙ ПРАЗДНИК

Самый ожидаемый, самый романтический и самый нежный праздник всех времен и народов – День святого Валентина, или День влюбленных.

В День святого Валентина вы можете не скрывать своих чувств и говорить о них всему миру... В этот день случаются самые необычные и невероятные чудеса, и каждый человек, каждая душа должна в этот день найти свою половинку. День святого Валентина отмечается уже очень давно и история этого праздника ведется с древних времен.

В Риме 15 февраля отмечался праздник Римской богини брака, материнства и женщин Юноны и бога Пана. В этот день все девушки писали любовные письма и складывали в корзинки, после чего за дело брались мужчины. Каждый мужчина вытаскивал по одному любовному письму и должен был ухаживать за девушкой, которая это письмо написала (представьте, если она была страшная).

Но сам праздник святого Валентина начали отмечать немногим позже. Было очень интересное предание, благодаря которому весь мир и узнал о таком священном для влюбленных дне. Эта история датируется еще 269 годом н.э., когда состоялась казнь одного из самых благородных священников того времени – святого Валентина.

Дело в том, что в то время Римом правил Клавдий Второй, который прославился многочисленными войнами. При его правлении погибали множество римских солдат, которым нужно было найти замену. Но Клавдий считал, что его армия теряет множество потенциальных солдат в связи с тем, что мужчины остаются в семье и не уходят на фронт. Тогда Клавдий запретил священникам венчать влюбленные пары. Но в Риме жил врач Валентин – проповедник и священник. Этот добрый человек не мог смотреть, как страдали солдаты и их любимые избранницы, поэтому, вопреки указу Клавдия, он венчал молодых возлюбленных, за что впоследствии и поплатился жизнью.

Валентин был очень добрым и романтическим человеком, всегда старался помирить людей, помогал во всех личных делах и неурядицах. Одним из его любимых занятий была помощь легионерам в написании любовных писем своим избранницам, в которых Валентин проявлял чудеса воображения и пера. Эти письма, а также подарки с цветами Валентин доставлял девушкам и действительно было «святым» человеком.

Сам Валентин влюбился один раз, но его судьба оказалась трагичной, и он не смог порадоваться близости со своей возлюбленной. Император Клавдий узнал о том, что Валентин, нарушая закон втайне, помогает возлюбленным и венчает их. Клавдий не смог удержаться и постановил казнить Валентина, который в это время горел самым сильным чувством, и сердце его пылало к дочке тамошнего тюремщика. Она была слепа, но со своим отцом они верили, что Валентин поможет ей и она обретет зрение. Хотя сам Валентин в это не верил, но чтобы дать надежду и веру этой молодой девушке, он постоянно лечил ее и говорил, что все будет хорошо. Когда Валентина пришли казнить, он попросил у отца этой девушки ручку и чернила, а также бумагу, на которой написал любовное письмо и просил передать Валентина казнили 14 февраля 269 года. Отец принес своей дочери это любовное письмо, в котором был очень яркий желтый шафран. Взяв в руки шафран, девушка узрела его яркий и прекрасный свет, после чего, согласно преданию, обрела зрение. Произошло чудо, а в любовной записке были прекрасные слова, которые заканчивались словами «От твоего Валентина».

Позже, в 496 году, Римский папа Геласиус объявил 14 февраля Днем святого Валентина и с того времени этот праздник стал одним из самых любимых, самых чудесных и сказочных, который отмечают во всем мире. Люди ждут и надеются, что именно в этот день произойдет чудо и они найдут свою любовь, свою душу и желанную половинку.

Сейчас День святого Валентина отмечается очень широко и

радостно. Влюбленные дарят друг другу любовные письма (валентинки) и подарки, проводят время вместе и делятся самым откровенным, самым дорогим и любимым, что в них есть. Каждый пытается выразить свои чувства каким-либо действием или подарком. Если избранница или избранник не знают о чувствах человека, то в этот день они обязательно должны все узнать, так как чудеса, которые происходят в День влюбленных, ни с чем не сравнимы.

День святого Валентина отмечается 14 февраля во многих странах мира. Его празднуют дети, юноши и девушки, взрослые и зрелые люди, даже люди пожилого возраста не прочь вспомнить молодость и сделать что-то приятное для своей второй половинки. Каждый, кто хочет порадовать свою любовь, старается сделать что-то особенное и неповторимое, поэтому придумывает самые изощренные способы, которые порой в голове не укладываются.

Конечно, символом 14 февраля и этого праздника являются валентинки. Эти разноцветные красивые и всевозможные открытки – любовные

послания передают все то, о чем мы не можем сказать или боимся. Вам не нужно говорить много слов, но если вы подарите большую красивую валентинку с очень оригинальным и романтичным текстом, а еще впридачу с большим букетом красных роз, ваша избранница явно останется довольна. Ведь валентинка – это и есть признание в любви, которое стоит больше, чем все слова мира. И если вы не решаетесь или стесняетесь подарить валентинку, то не стоит нервничать, а лучше придумать поинтересней способ преподнести февральскую открытку и сделать приятное своему любимому человеку.

Я желаю вам большой и искренней любви, много радости в жизни и надеюсь, у вас все так и будет. Признавайтесь в любви и будьте счастливы. С наступающим Днем святого Валентина!

Татьяна Кулык, студкор (II медфакультет)

АФОРИЗМ – ЭТО ЖЕМЧУЖИНА МЫСЛИ

ЖЕНЩИНЫ О МУЖЧИНАХ

• Жена может давать советы, но выбор галстука остается за мужчиной.
Марлен Дитрих

• Для мужчины несчастная любовь – предлог к наслаждению без всякой любви.
Кармен Сильва

• Каждый мужчина хочет, чтобы его жена выглядела хорошо, но не слишком хорошо.
Джен Кинг

• Когда мужчину кормят обещаниями, он дольше сохраняется.
Тамара Клейман

• Мужчина, побывавший под каблуком, в состоянии вынести любые шпильки.
Тамара Клейман

• Мужская независимость: отдал зарплату – и свободен.
Тамара Клейман

• Наивных мужчин больше, чем наивных женщин.
Мария Эбнер-Эшенбах

• Мужчину можно сковать только самыми легкими оковами: думая, что их можно разорвать когда угодно, он подчиняется им как бы в шутку.
Мария Эджуэрт

• Нет такого дела, с которым мужчина не справился бы лучше, чем женщина, кроме деторождения... хотя и это следовало бы предоставить мужчинам.
Джордж Элиот

• Козырная карта мужчин, страшящихся освобождения женщин, – это вопрос, есть ли секс после эмансипации.
Нора Эфрон

• Мужчинам – их права, и не больше того; женщинам – их права, и не меньше того.
Сьюзен Энтони

Зі святом 8 березня!

Вітальні листи

Здравствуй, мама!

Пишу тебе из Харькова, прямо на паре. Я о многом думал с тех пор, как уехал от тебя.

Сказать честно? Было сложно без тебя и без отца, но я справляюсь. Уже приспособился. Я не надеялся, что буду учиться в Харькове, мне казалось это таким недосугаемым. Помнишь, как мы подавали документы, как искали мою фамилию в списке и не находили ее? Боялся, что заберут в армию. Многое можно вспомнить – и я все помню.

Спасибо за шанс стать врачом! Стать человеком! Я справлюсь! Я сделаю все возможное, чтобы достичь цели.

Прости меня, мама, за то, что вырос рано, прости, что звоню и пишу редко. Но я помню о тебе, помню твою грустную усталость, твое счастливое выражение лица, твой оптимизм, трудолюбие. Спасибо, что и меня этому научила.

Я помню о тебе, родная! Хочу в канун 8 Марта пожелать тебе всех благ. Но, главное – здоровья! Я скучаю по тебе, жду встречи, обнимая и целую, и не считаю годы и седые волосы, я скоро к тебе приеду.

Виктор Сердюк

Здравствуй, родная!

Мы с тобой не виделись почти целый месяц. Этот месяц казался вечностью.

Хоть мы и живем в XXI веке, и современные технологии позволяют нам видеться и общаться в социальных сетях, мне все же хотелось написать тебе письмо, как еще в школе ты писала мне стихи. Тогда я чувствовал твои эмоции, и теперь хочу, чтобы ты почувствовала мои.

Когда я начал писать это письмо, сразу вспомнил первый день, когда тебя увидел. Взгляд, чувство того, что ты та самая родная, просто моя.

Каждый день, проведенный с тобой, дарил мне море улыбок, радости и энергии. Мне нравилось, когда ты улыбаешься, и я понимал, что твоя улыбка связана со мной, это неописуемое чувство.

Общие проблемы, которые мы решали вместе, сделали нас и наши отношения еще сильнее.

Я благодарю тебя за поддержку, понимание, просто за то, что ты есть.

За всю свою жизнь я не смогу отблагодарить тебя за те чувства, которые ты мне подарила, ведь они бесценны. Но все же хочу попытаться сделать тебя счастливой. Я люблю тебя и с нетерпением жду нашей встречи.

С наступающим праздником, любимая!

Дмитрий Федотов

У цей ясний красивий і весняний день
Хочу тебе я привітати з 8 березня
І сказати такі слова:
«Дякую матусю, за все на світі
Ти найдорожча на землі».

Іван Ковалик

АФОРІЗМ – ЦО ЖЕМЧУЖИНА МЫСЛІ

МУЖЧИНЫ О ЖЕНЩИНАХ

• Влюбленную женщину легко заставить делать все, что ей хочется.

Марчелло Мастроянни

• Женщина как футбольный судья, который часто показывает желтую карточку, но красную – никогда.

Марчелло Мастроянни

• Женщины и кошки не идут, когда их зовут, и приходят, когда их не звали.

Проспер Мериме

• Женщина любит, чтобы ей пускали пыль в глаза, и чем больше пыли, тем шире она раскрывает глаза, чтобы побольше попало.

Альфред де Мюссе

• Женщины чувственней мужчин, но меньше знают о своей чувственности.

Фридрих Ницше

• Если бы не было женщин, все деньги мира ничего бы не значили.

Аристотель Онassis

• Женщина никогда не выходит замуж из-за денег; любой из них хватает ума, прежде чем выйти за миллионера, влюбиться в него.

Чезаре Павезе

• Жениться стоит только на женщинах, которым нельзя доверять в браке.

Чезаре Павезе

• Чрезвычайно красивые женщины вызывают не такое уж изумление при второй встрече.

Стендаляр

• Женская прелесть происходит отнюдь не от невежества.

Стендаляр

• Сначала Бог создал мужчину, потом он создал женщину. Потом Богу стало жалко мужчину, и он дал ему табак.

Марк Твен

• Хорошая жена смотрит на все глазами мужчин, исключая женщин.

Лев Толстой

• Добротельная девица не гонится за женихами. Где это видано, чтобы мышеловка гналась за мышью?

Юлиан Тувим

• Как умны были бы женщины, если бы обладали всем тем разумом, который мужчины из-за них потеряли!

Юлиан Тувим

• Даже самые красивые ноги где-то заканчиваются.

Юлиан Тувим

Михайло Хомич

ИСТОРИЧЕСКИЙ БЛОКНОТ

ИНТЕРЕСНЫЕ ФАКТЫ О 8 МАРТА

У каждого хорошего праздника есть не только своя история и традиции, но и свои «изюминки», интересные факты и даже мифы. Международный женский день – не исключение.

Как и полагается всякому празднику с богатой историей, до сих пор существуют разногласия даже по поводу того, какой год считать началом. Согласно распространенной версии в 1857 году в Нью-Йорке состоялось первое выступление женщин, требовавших сокращения рабочего дня и увеличения заработной платы. Однако этот исторический факт не получил документального подтверждения. Поэтому первым «официальным» женским митингом считается выступление нью-йоркских работниц 8 марта 1908 года. Какие еще интересные исторические факты хранят истории 8 марта?

В 2013 году день 8 марта на российской земле отметил свой 100-летний юбилей. Впервые массовые выступления женщин России прошли 8 марта 1913 года.

Февральская революция в России, по сути, началась с выступления петроградских женщин, которое как раз и пришлось на 8 марта. Почему революция была названа февральской? Потому что наше 8 марта – это 23 февраля по старому стилю.

В начале XX века эта дата была широко известна всему миру. В этот день проходили выступления женщин, борющихся за свои права в США и Германии, в Нидерландах и Франции, Австрии, Швейцарии и во многих других странах. И тогда это вовсе не было праздничным днем – это был день борьбы. После того, как в европейских странах женщины удалось добиться выполнения своих требований, они становились все менее политически активными. И, в итоге, 8 марта в Европе постепенно утратило свой статус дня борьбы женщин за свои права.

В СССР 8 марта долгое время было весьма политизированной датой. Женщины на производстве и в учреждениях собирались на митинги, на которых выражали солидарность с борцами за женское равноправие в других странах. До 60-х годов прошлого века советским женщинам не дарили цветов – было не принято. Вместо цветов и подарков советским дамам вручали благодарности за успехи в труде и профессии.

Выходным этот праздник стал только в 1965 году, что способствовало его быстрой деполитизации. Он стремительно превратился из официальной даты в народный праздник.

Формальное международное признание 8 марта получило в 1977 году, когда ООН постановила считать его Международным женским днем, но не в качестве праздника, а в качестве дня борьбы женщин за свои права. К этой дате в ООН приурочивают различные мероприятия, которые направлены на улучшение судьбы женщин и уравнивания их в правах с мужчинами.

Сейчас 8 марта официально отмечают в 31 стране мира. Правда, в некоторых странах это просто официальный день, нечто вроде послушного исполнения постановления ООН, а в некоторых – настоящий праздник женщин.

Некоторый аналог женского дня можно найти в истории Древнего Рима. Существовал особый день, когда свободным женщинам дарили подарки мужья, а женщины-рабыни получали выходной.

Интересные факты этого дня, так как он ознаменован и другими событиями в мировой истории.

- В 1582 году тогдашний Папа Римский издал буллу о переходе на новый календарь, которым мы пользуемся до сих пор.

- В 1848 году в Париже случилось восстание парижских горожан и рабочих. Событие вошло в историю под названием Февральская революция (что-то знакомое, не правда ли?).

- В 1887 году 8 марта была установлена первая международная телефонная линия Париж-Брюссель.

- В 1910 году первая женщина-пилот получила лицензию на управление аэропланом. Звали отважную даму Элиз де Ларош.

- В 1914 году вышел первый номер журнала советских женщин под названием «Работница». Издание, без преувеличений, было культовым на территории всего огромного Советского Союза.

Вот такой он, праздник 8 марта. Разнообразный, интересный, многогранный. День женщин, весны и цветов. Празднуйте его ярко!

ЭТО ИНТЕРЕСНО

Известные мужчины, родившиеся 8 марта

Не так уж и много знаменитостей родилось в Международный женский день, но все же интересно, кто из известных мужчин умудрился появиться на свет 8 марта.

Считалось, что великолепный актер и народный артист РСФСР Андрей Миронов родился 8 марта, хотя на самом деле дата рождения звезды советского кинематографа 7 марта 1941 г. Все дело в том, что будущий знаменитый актер и певец родился 7 марта, но родители указали в качестве даты рождения 8 марта, заявив позже: «Андрей – подарок женщинам в Женский день 8 марта».

8 марта родились:

- * немецкий композитор и музыкант Карл Филипп Эммануил Бах (8 марта 1714 г.);

- * актер Виктор Добронравов (8 марта 1983 г.), который сыграл в сериалах и фильмах «Не родись красивой», «Анти-киллер 2: Антитerror», «Шекспиру и не снি�лось»;

- * актер, певец, стриптизер и бодибилдер Сергей Глушко (Тарзан) (8 марта 1970 г.), прославился как муж певицы Наташи Королевой;

- * аккордеонист Петр Дранга (8 марта 1984 г.);

- * бард Сергей Никитин (8 марта 1944 г.), также является композитором и часто выступает вместе с женой Татьяной Никитиной;

- * кинорежиссер и драматург Александр Иванович Медведкин (8 марта 1900 г.), который скончался 20 февраля 1989 года;

- * тренер по фигурному катанию Алексей Мишин (8 марта 1941 г.), который тренирует олимпийского чемпиона Евгения Плющенко;

- * актер, режиссер, сценарист Евгений Матвеев (1922–2003 гг.);

- * боксер-тяжеловес Султан Ибрагимов (8 марта 1975 г.), по национальности – аварец;

- * артист Борис Владимиров (8 марта 1932 г.), который отлично исполнял роль старушки Авдотьи Никитичны, в то время как Вадим Тонков был Вероникой Маврикьевной;

- * украинский певец Макс Барских (8 марта 1990 г.) – актер, композитор и автор песен.

По гороскопу все эти знаменитости – рыбы, что характеризует их как талантливых, эмоциональных и таинственных личностей, которые очень часто притягивают других людей, так как умеют хранить секреты, и отличаются крайней впечатляющей внешностью, чувствительностью, любовью ко всему новому, неизведанному.

**ХАРЬКОВСКАЯ МЕДИЦИНСКАЯ ШКОЛА
В ВОСПОМИНАНИЯХ ПРОФЕССОРОВ И ВЫПУСКНИКОВ**
к 210-й годовщине основания ХНМУ

**ЗАЯВЛЕНИЕ В БЮРО ПАРТКОЛЛЕКТИВА
ХАРЬКОВСКОГО МЕДИЦИНСКОГО ИНСТИТУТА**

20–30-е годы прошлого века – сложный период в становлении советской высшей школы, в том числе и медицинской. Пришедшая в упадок за время гражданской войны учебно-материальная база, новый контингент студентов, разброс и шатание в рядах профессуры, эпидемии и голод – все это повлияло на деятельность вновь образованных высших учебных заведений и не лучшим образом отразилось на качестве профессиональной подготовки молодых специалистов.

В Харьковском медицинском институте за период с 1920 по 1929 год сменилось 8 директоров. В 1929 г. на должность директора института был рекомендован Д. С. Ловля – участник революционных событий, коммунист, недавно окончивший Киевский медицинский институт, но уже хорошо зарекомендовавший себя на ниве организации советского здравоохранения. Согласно воспоминаниям современников, «Ловля был переведен в ХМИ в период, когда данный институт остро нуждался в укреплении»... В это время он (институт) представлял собой «большое учреждение с плохо налаженной работой и совершенно недостаточно организованным коллективом. Никто по-настоящему не занимался организацией педагогического процесса. Не было ни учебной, ни научной части, как специальных отделов... Преподаватели и профессора не имели должного авторитета...». Новому директору пришлось столкнуться с большими трудностями. О принципиальности и ответственном отношении Д. С. Ловли к вопросам улучшения учебной работы в институте свидетельствует его заявление в адрес «бюро партколлектива Х. М. И.», которое возможно заинтересует читателей как свидетельство истории. Приводим его в сокращении.

«...Я неоднократно уже выступал на Бюро с устными заявлениями о невнимании со стороны руководящей части Бюро к вопросам академической жизни и учебы... Заседание 5/XII-с.г. (1933), где стоял вопрос об успеваемости коммунистов и комсомольцев и о мерах ликвидации позорного отставания в учебе – выступлением заворга Т. Ямпольского, половинчатым выступлением с-ря партколлектива Т. Веселова, поддержанного большинством Бюро, было явно направлено к замазыванию этого вопроса. Искание Т. Ямпольским (и это уже не в первый раз) каких-либо моментов, оправдывающих члена партии, желание отставание и хвостизм объяснить неточностью учета, – все это не мобилизует партийцев, а дезориентирует партийную организацию. Бюро этому выступлению на заседании 5 декабря не дало решительного отпора.

...На ряде заседаний Бюро Т. Ямпольский не раз высказывал неверные и опасные свои установки вроде той, что «за провал студента на экзамене отвечает профессор». Т. Веселов вместо того, чтобы в своем выступлении ударить по антипартийному выступлению Т. Ямпольского, обрушился на меня и Т. Зотина (замдиректора по уч. части), указывая на плохую постановку учебного процесса... Не возражая против того, что на ряде кафедр дело с учебным процессом обстоит плохо, я категорически протестую против постановки вопроса в такой плоскости, в какой ееставил руководитель Бюро, ибо наихудший поставленный педагогический процесс не может объяснить отставания коммунистов... «Громкие» слова о плохой постановке семинарских занятий остаются только словами, ибо на диспут, организованный нами по вопросу о том, какими должны быть лекции и семинары, пришли многие преподаватели и всего 4–5 студентов. Диспут пришлось отложить. О выявленных нами безграмотных студентах на 4-м курсе мы узнаем от профессора, а не от партийцев, работающих с этими неграмотными товарищами в группе.

Является ли такое отношение со стороны руководящих товарищей Бюро к академической работе случайным? Нет, оно объясняется тем, что за редким исключением руководящие товарищи сами или хвостисты, или самые средние «середнячки». При таком положении учебы самого актива не может быть настоящей борьбы за качество учебы...

Я требую: 1) немедленно собрать внеочередное Бюро для обсуждения моего заявления; 2) заострить на заседании Бюро вопрос о необходимости максимального внимания вопросам учебы, качества и дать указание Бюро факультетских ячеек и комсомольским организациям на необходимость жесткой борьбы с хвостистскими настроениями коммунистов и комсомольцев...».

P.S. В 1935 г. Харьковский медицинский институт был признан лучшим среди всех медицинских вузов Украины по всем показателям.

Материал подготовила директор Народного музея истории ХНМУ Ж. Н. Перцева

ВЫДАЮЩИЕСЯ УЧЕНЫЕ ХНМУ

**ИЗВЕСТНЫЙ ОФТАЛЬМОЛОГ,
ДИАГНОСТИК И ИССЛЕДОВАТЕЛЬ**

В ноябре 2013 г. исполнилось 90 лет со дня рождения одного из ведущих офтальмологов Украины конца ХХ в., участника Великой Отечественной войны, доктора медицинских наук, профессора, заведующего кафедрой офтальмологии ХГМУ М. А. Пенькова.

На фронт Михаил Александрович ушел добровольцем после окончания с отличием средней школы и прошел всю войну штурманом дальней авиации. За боевые заслуги был награжден орденами, в том числе «Боевого Красного Знамени», «Красной Звезды», «Отечественной войны» I и II степеней, медалями: «За победу над Германией», «За взятие Будапешта», «За взятие Берлина».

Специальность врача он получил в 1952 году, закончил Киргизский медицинский институт и, еще учась в клинической ординатуре, защитил кандидатскую диссертацию на тему: «Об изменениях органа зрения и некоторых вопросах гемодинамики при гипертонической болезни» (1955).

По рекомендации Министерства здравоохранения СССР в 1961 году Михаил Александрович организовал и возглавил кафедру глазных болезней в заново открытом Кемеровском медицинском институте. В этот период он рассматривал проблему диагностики, профилактики и лечения осложненных катаракт и в 1965 году защитил докторскую диссертацию на тему: «Тринитротолуоловая катаракта». Дальнейшая научная, педагогическая, лечебная и общественная деятельность М. А. Пенькова проходила в Харьковском медицинском институте, где с 1968 по 1988 г. он заведовал кафедрой глазных болезней, а в дальнейшем работал профессором кафедры.

М. А. Пеньков был прекрасным диагностом, исследователем и организатором, по всем разделам офтальмологии проводил научно-исследовательские изыскания. С начала своей научной деятельности он занимался вопросами гемодинамики глаз при гипертонической болезни, влиянием хронической интоксикации на орган зрения. Более поздние его работы были посвящены вопросам хирургии катаракты, лечению глаукомы, хирургическим методам выделения внутриглазных опухолей, лечению косоглазия, отслойке сетчатки.

М. А. Пеньков разработал модификации операций при глаукоме, катаракте, косоглазии, предложил несколько моделей искусственного хрусталика, разработал многие микрохирургические инструменты и приборы.

Из крупных научных изысканий, имеющих значение для практической и теоретической медицины, по его разработкам промышленным производством освоена модель трехзеркального гониоскопа, в сотрудничестве с заводом им. Шевченко и Всесоюзным НИИ глазных болезней изготовлен первый в Советском Союзе аппарат для факоэмульсификации искусственного хрусталика.

Особое внимание Михаил Александрович уделял лечению детей. В клинике он создал кабинет охраны зрения детей, который стал организационно-методическим кабинетом для всех районов Харьковской области. Впервые в Харькове были организованы детские специализированные сады для лечения заболеваний глаз – амблиопии, косоглазия, спазма аккомодации, в летнее время с этой же целью в Крыму организовывался пионерский лагерь.

Под руководством М. А. Пенькова выполнены 3 докторские и 28 кандидатских диссертаций, в том числе 5 – зарубежными окулистами и 3 – окулистами стран СНГ.

М. А. Пеньков умер 13 сентября 2001 года. Но и в настящее время на занятиях со студентами и врачами-интернами приводятся разработанные им методы диагностики и лечения различных глазных заболеваний, а врачи практического здравоохранения продолжают применять модифицированные методы хирургического лечения патологии глаз.

Сотрудники кафедры офтальмологии ХНМУ

ЛІТЕРАТУРНА СПАДШИНА
«НАРОД ШУКАЄ В ГЕНІЯХ СЕБЕ...»

Ці слова Василя Симоненка досить точно передають покликання геніальної особистості: бути не лише духовним проповідником і пророком, а й дзеркалом, яке найоб'єктивніше відображає «лице і характерну поставу свого народу». У цьому сенсі Шевченко виконав своє призначення словна не тільки літературними, а й малярськими творами.

Саме талант художника вирвав Шевченка з кріпацьких пут, а пізніше допомагав у найскрутніші хвилини життя. Малювання нарівні з літературною творчістю стало для митця потребою. У ньому поєднувались і боролися водночас поет і художник, тому мистецька спадщина Кобзаря така цікава й багатогранна.

Шевченко виробив власну художню манеру не відразу. Усвідомлюючи свій хист до пензля й маючи невисоку пристрасть до писання і малювання, розумів, що треба для цього багато читати.

Відбиток на ранню творчість Шевченка-художника наклала академічна школа. Особливо відчутний вплив на митця справив його вчитель з академії мистецтв, відомий майстер пензля, автор славетної картини «Останній день Помпеї» Карл Брюллов, до порад якого здібний учень уважно прислухався. Та він шукав і самостійного шляху. У цьому йому допоміг Олексій Венеціанов, який протиставив суворому академізму, що сковував творчий розвиток художників, побутовий жанр, з великою любов'ю змальовуючи сцени з народного життя. Шевченко пішов далі шляхом розвитку реалістичного мистецтва.

У малярській творчості Шевченко засуджував світ насильства і несправедливості, розкривав суперечності тогачасної дійсності, виступав з її критикою. Він став основоположником реалізму в українському образотворчому мистецтві.

Якщо поезії ще за життя автора стали широко відомими, то доля малярської спадщини склалася по-іншому: до 1917 року більшість творів зберігалася у приватних колекціях. Нині вся мистецька спадщина Шевченка зосереджена в музеях (переважно в Національному музеї Тараса Шевченка). У 1961–1964 роках уперше здійснено академічне видання всіх художніх творів митця. За часом виконання всі його живописні й графічні твори дослідники поділяють на три періоди: від перших робіт доакадемічного часу й до заслання (1830–1847), твори років заслання (1847–1857) і роботи, виконані після повернення із заслання до смерті художника (1857–1861).

Особливе місце в мистецькій спадщині Шевченка належить пейзажам. Художник не компонував свої пейзажі, а змальовував реальні краєвиди, які бачив перед собою. Тому в його робочих альбомах знайдемо багато нарисів гілок дерев, бур'янів, хат, церков.

Серед малюнків є сільські краєвиди, на яких зображені історичні й архітектурні пам'ятки. Пейзажі становлять майже половину мистецького доробку Шевченка. Їх виконано олівцем, аквареллю, сепією і в техніці офортів. Малюнки здебільшого розповідають про вбоге життя Шевченкової родини й усього покріпаченого українського селянства: «Хата батьків Т.Г. Шевченка в селі Керелівці» (1843), «Селянське подвір'я» (1845), «Хата над водою» (1845). Чарівна природа на малюнках, як і в поезіях, служить контрастом до важких умов життя народу. Особливо любив Шевченко зображати мальовничі окопиці та куточки сіл, містечок, береги тихих степових річок, ставки, урочища тощо. Ці твори сповнені справжньої поезії, у них лагідна, мрійлива українська природа знайшла свого натхненого співця.

Цінними є картини «Циганка-ворожка» (1841), за яку художник нагороджений срібною медаллю в Академії мистецтв, і «Катерина» (олійні фарби, 1842 рік).

До появи «Катерини» не лише в українському, а й у загальноросійському мистецтві не було твору з таким гострим і злободінним соціальним сюжетом. Уперше героїною живописного полотна стала людина з народу – дівчина-кірячка, жертва панської розпусти, принижена й ображена. Ця картина увійшла до скарбниці українського побутового живопису.

Велике місце в Шевченковій творчості посідав історичний пейзаж, що зумовлено роботою художника в Київській археографічній комісії, для якої він змальовував архітектурні пам'ятки й історичні місця. У цих творах висока художня майстерність поєднується з науково-документальною точністю.

Неабиякій інтерес становлять незнайдені мистецькі твори Шевченка, про які є тільки згадки в автобіографії, щоденнику, листуванні, повістях, архівних документах і записах його сучасників. Через тяжкі обставини життя доля мистецької спадщини Шевченка склалася вкрай несприятливо.

Знайомлячись з «українським Рембрантом», ми здимо відчуваємо велич і багатогранність таланту генія, переконуємося, що завдяки великій праці він зумів передати у словесних і живописних творах свою палку любов до народу України і привогу за її долю.

*Рубрику ведуть викладачі кафедри української мови, основ психології та педагогіки
О.В. Самолисова, С.А. Унковська*

«В саду нетанучих скульптур»

Присвята Т. Г. Шевченку

У небі Молодик збирав ранкові зорі,
Мінаючи Україну брели голодні й голі,
Забуті кріпаки, що жили в непокорі,
У Вільно й Петербурзі вони жадали волі.

Його життя – то стрічочки шовкові,
Переплелися змійки кольорові,
Де чорна – це журба,
Червона – виклик долі.

Душевний біль і хворобливі очі –
То примхи часу, безжалісно пророчі.
Не маючи оселі, прямує навмання,
То може хоч в Пальмірі здобуде він знання.

Брюллов, Жуковський, Глінка, окремо
Енгельгард
Наука і мистецтво – приугот і азарт.
Крижинка-місто від холоду хрұмтить,
Міщани у кохуах, а візник, знай, тремтить.

Знайомий друкар Фішер, розв'язує клубки,
І «небезпечні» вірши друкує залюбки.
Театр червоний, гамір, афіші навкруги:
– Опівдні Щепкін грає, купи мені квитки!

Минають дні багряні, палахкотять свічки,
Та впевнено праює поет задля мети.
Вирує Дніпро широкий і вітер завива,
Свободу Батьківщині, Marseillaise жива.

Діана Яковлєва, стоматологічний факультет

НАШЕ ТВОРЧЕСТВО

Готовиться к выходу творческое издание – третий по счету альманах ХНМУ. Мы продолжаем знакомство с авторами и представляем Вашему внимание стих Таисии Богдановой – студентки IV курса I медицинского факультета.

Пробовать себя на литературном поприще Таисия начала в 2005 году. Писала рассказы, стихотворения, в 2009 году выпустила сборник рассказов и эссе под названием «Трилогия действительности». В университетском конкурсе «Стихотворения и мелодии» стала победительницей.

Zeit ze leben und Zeit zu sterben

Время жить и время умирать;
Время думать сто раз, прежде чем что-то
делать.

Как ни жаль, но излишне желать ни пуха, ни пера
Человеку, доведенному до предела
Время помнить и память свою беречь
От людских непонятных невнятных истин.

Мысли по ветру, нос туда же и до новых
встреч,

Хоть из списков, по которым всех ищут, уже ты
отчислен

Капитан знает, как быть, если корабль дал
течь,

Средним номером катастрофа происходит
намедни;

Во спасение душ, отышавшись, он тонет,
сирець

Капитан с корабля уходит последним
Я пока двумя ногами на этом еще стою берегу,

Замираю и память друзей о тебе берегу.
Письма шлют, без ведома адресатов их спешу

получать,

И случайно, зачем-то за чаем, читаю
биографию палача

Время жить и время умирать
Время думать сто раз и начинать всё сначала
Я возьму твой дневник – совсем тонкую

тетрадь,

Брошу в море и он улетит чайкой с причала.

ЮРИДИЧНА КОНСУЛЬТАЦІЯ

Система договірного регулювання оплати праці

Відповідно до Закону України «Про оплату праці» від 24 березня 1995 року № 108/95-ВР заробітна плата – це винагорода, обчислена, як правило, у грошовому виразі, яку за трудовим договором роботодавець виплачує працівниківі за виконану ним роботу.

Розмір заробітної плати залежить від складності та умов виконуваної роботи, професійно-ділових якостей працівника, результатів його праці та господарської діяльності підприємства.

Відповідно до законодавства України існує наступна структура заробітної плати:

- Основна заробітна плата – винагорода за виконану роботу відповідно до встановлених норм праці (норми часу, виробітку, обслуговування, посадові обов'язки). Вона встановлюється у вигляді тарифних ставок (окладів) і відрядних розцінок для робітників та посадових окладів для службовців.

- Додаткова заробітна плата – винагорода за працю понад установлені норми, за трудові успіхи та винахідливість і за особливі умови праці. Вона включає доплати, надбавки, гарантійні і компенсаційні виплати, передбачені чинним законодавством; премії, пов'язані з виконанням виробничих завдань і функцій.
- Інші заохочувальні та компенсаційні виплати. До них належать виплати у формі винагород за підсумками роботи за рік, премії за спеціальними системами і положеннями, компенсаційні та інші грошові і матеріальні виплати, які не передбачені актами чинного законодавства або які впроваджуються понад встановлені зазначеними актами норми.

Договірне регулювання оплати праці працівників підприємств здійснюється на основі системи угод, що укладаються на національному (генеральна угода), галузевому (галузева та міжгалузева) угоді, територіальному (територіальна угода) і локальному (колективний договір) рівнях відповідно до законів.

Норми колективного договору, що допускають оплату праці нижче від норм, визначених генеральною, галузевою (міжгалузевою) або територіальною угодами, але не нижче від державних норм і гарантій в оплаті праці, можуть застосовуватися лише тимчасово на період подолання фінансових труднощів підприємства терміном не більш як шість місяців.

Форми і системи оплати праці, норми праці, розцінки, тарифні сітки, схеми посадових окладів, умови запровадження та розміри надбавок, доплат, премій, винагород та інших заохочувальних, компенсаційних і гарантійних виплат встановлюються підприємствами у колективному договорі з дотриманням норм і гарантій, передбачених законодавством, генеральною, галузевими (міжгалузевими) і територіальними угодами.

У разі, коли колективний договір на підприємстві не укладено, роботодавець зобов'язаний погодити ці питання з виборним органом первинної профспілкової організації (профспілковим представником), що представляє інтереси більшості працівників, а у разі його відсутності – з іншим уповноваженим на представництво органом.

Конкретні розміри тарифних ставок (окладів) і відрядних розцінок робітникам, посадових окладів службовцям, а також надбавок, доплат, премій і винагород встановлюються з урахуванням вимог, передбачених ст. 15 вищевказаного закону.

Оплата праці працівників підприємства здійснюється в першочерговому порядку. Усі інші платежі здійснюються підприємством після виконання зобов'язань щодо оплати праці.

Н.О. Кузнецова,
спеціаліст I категорії відділу правової роботи,
правової освіти та систематизації законодавства
Харківського міського управління юстиції

Шлюб та шлюбний вік в Україні

Сім'я є первинним та основним осередком суспільства, запорукою належного виховання нового покоління, основою економічного й культурного розвитку кожної держави.

Шлюб ґрунтуються на вільній згоді жінки та чоловіка. Не допускається примушування чоловіка та жінки до укладання шлюбу. Основною ознакою шлюбу є його реєстрація державним органом реєстрації актів цивільного стану.

Без такої реєстрації шлюб як правова категорія не існує. Так званий «цивільний шлюб» – це побутова категорія, яка відображає наявність лише однієї ознаки шлюбу – сімейного союзу жінки та чоловіка. Відсутність державної реєстрації не робить цей союз актом цивільного стану, тобто шлюбом у правовому розумінні цього слова. Жінка та чоловік у цьому союзі мають статус сім'ї, але не мають статусу подружжя. Релігійний обряд укладання шлюбу також не надає жінці та чоловіку статусу подружжя.

Особи, які бажають зареєструвати шлюб, мають досягти шлюбного віку на день реєстрації шлюбу. В Україні згідно із Сімейним кодексом шлюбний вік для жінки та чоловіка встановлюється у 18 років. За заявою особи, яка досягла 16 років, за рішенням суду її може бути надано право на шлюб, якщо буде встановлено, що це відповідає її інтересам.

З метою державної реєстрації шлюбу жінкою та чоловіком особисто подається заява про державну реєстрацію шлюбу до будь-якого державного органу реєстрації актів цивільного стану за їх вибором. Державна реєстрація шлюбу проводиться органами державної реєстрації актів цивільного стану після закінчення одного місяця з дня подання нареченими заяви про реєстрацію шлюбу. Срок реєстрації може бути скорочений у разі вагітності нареченої, народження нею дитини, а також, якщо є безпосередня загроза для життя нареченої або нареченоого, шлюб реєструється у день подання відповідної заяви або у будь-який інший день за бажанням наречених протягом одного місяця.

Реєстрація шлюбу відбувається в приміщенні органу державної реєстрації актів цивільного стану в присутності нареченої та нареченої. Наречені мають право обрати прізвище одного з них як спільне прізвище подружжя або надалі іменуватися дошлюбними прізвищами. Також законодавством передбачено подвійне прізвище як нареченої, так і нареченої. Державна реєстрація шлюбу засвідчується Свідоцтвом про шлюб. Про державну реєстрацію шлюбу в паспорті осіб, які зареєстрували шлюб, робиться відмітка із зазначенням прізвища, імені, по-батькові й року народження другого з подружжя та місця і дати такої реєстрації.

Таким чином, сім'я є базовою передумовою функціонування соціуму, первинним осередком відтворення населення та формування людського капіталу. З метою зміцнення сім'ї як соціального інституту і як союзу конкретних осіб, утвердження почуття обов'язку перед батьками, дітьми та іншими членами сім'ї, побудови сімейних відносин на патріотичних засадах, на почуттях взаємної любові та поваги, взаємодопомоги і підтримки вкрай важливе правове регулювання сімейних відносин у країні.

А.В. Мирошниченко, спеціаліст I категорії відділу державної реєстрації актів цивільного стану по місту Харкову реєстраційної служби Харківського міського управління юстиції

В память о прекрасной птице

Болеть не любит никто, кроме, пожалуй, «пациентов», страдающих синдромом Мюнхгаузена, о симптомах и течении которого знает каждый, кто полюбопытствовал посмотреть хотя бы один из популярных сериалов о врачах.

Мало кому известно о существовании еще одного состояния, похожего на синдром Мюнхгаузена, и имеющего поэтическую историю появления своего названия. Речь идет о синдроме Альбатроса. Классическим признано следующее определение этого синдрома: «вариант синдрома Мюнхгаузена, наблюдающийся у психопатизированных лиц и заключающийся в преследовании лечащего или оперированного его врача в целях вымогания у него наркотических анальгетиков, иногда – повторной операции».

Термин предложен в 1967 году F.R.C. Johnstone (Ванкувер, Канада), который вместе со своими коллегами проанализировал 130 историй пациентов с язвенной болезнью желудка, перенесших гастротомию. У семи пациентов было навязчивое поведение, расстройство личности, они продолжали жаловаться на боль в животе, тошноту, рвоту, несмотря на успешную операцию, и оставались зависимыми от сильнодействующих препаратов. Так и появился новый синдром.

Своим названием синдром обязан птице Альбатросу из поэмы английского поэта-романтика XIX века Сэмюэля Тэйлора Колъриджа «Сказание о Старом Мореходе». Альбатрос – спутник моряков, священная птица добрых предзнаменований, был убит пожилым моряком. Это повлекло за собой страшную кару: по велению Высших сил Мореход, совершивший тяжкое преступление, вынужден был искупать свой грех, постоянно рассказывая о своем поступке:

С тех пор гнетет меня тоска
В неведомый мне час,
Пока я вновь не расскажу
Мой сумрачный рассказ.
Как ночь, брошу из края в край,
Метя то снег, то пыль;
И по лицу я узнаю,
Кто может выслушать мою
Мучительную бывль. (пер. Н. Гумилева)

Подобно старому моряку, мнимые больные, переходя из одного врачебного кабинета в другой, вновь и вновь рассказывают о своих «страшных» физических недугах. Некоторые из них, разочаровавшись в традиционной медицине, отправляются за помощью к знахарям, экстрасенсам и колдунам.

Хотя в строго научном смысле, синдром Альбатроса – это комплекс симптомов, сохраняющийся у пациентов с личностными расстройствами после успешной гастротомии по поводу язвенной болезни желудка или двенадцатиперстной кишки: боль в животе, тошнота, рвота, зависимость от лекарств, снижение аппетита при исключении постгастрорезекционных расстройств. В современной литературе его рассматривают как состояние, которое наблюдается у психопатических личностей, страдающих пристрастием к приему некоторых лекарственных средств, и заключается в преследовании ранее лечащего или оперированного их врача, в вымогании у него анальгетиков, наркотиков, иногда в требовании повторной операции. Больные жалуются на непрекращающуюся слабость, болевые ощущения, частую рвоту, отличаются выраженной ипохондричностью, тенденцией к бродяжничеству, патологической лживостью (псевдология, фантастика). Им свойственна также склонность к одиночеству, эмоциональная лабильность, невозможность установления прочных эмоциональных связей с окружающими; они интересуются только специальной медицинской литературой, поражая лечащих врачей до-сональным знанием клиники того или иного симулируемого заболевания.

Синдром Альбатроса имеет психологические причины. Зачастую «тяжелый больной» просто страдает от недостатка внимания, заботы, поддержки и симпатии. Этиология синдрома Альбатроса обсуждается – считается, что неистовая тяга к лечению начинается в детстве. Такие пациенты, как правило, росли в неполных семьях, но даже при наличии обоих родителей испытывали дефицит любви и защищенности. Многие из них в раннем возрасте перенесли тяжелую болезнь, во время которой родные и медики окружали их вниманием и заботой. Постепенно у такого ребенка складывалась модель болезни, позволяющая воссоздать желаемую атмосферу внимания и ласки. Врача должны насторожить эгоцентризм пациента, его самовлюбленность, ипохондрия, патологическая лживость, эмоциональная незрелость и невозможность глубокого контакта с окружающими.

Наталья Завгородняя

ЗАПОБІГТИ, ВРЯТУВАТИ,
ДОПОМОГТИ

Правила поведінки при виникненні пожежі у вагоні метрополітену

Помітивши у вагоні дим, негайно повідомте машиніста про виникнення ситуації за допомогою переговорного пристрою і чітко виконуйте всі його розпорядження. Важливо не допустити паніки серед пасажирів. Якщо вагон інтенсивно заповнюється димом, закрійте дихальні шляхи ткачинаю, по можливості змоченою водою, і присядьте на підлогу, оскільки дим концентрується вгорі.

Не панікуйте і залишайтесь на своєму місці, поки потяг знаходитьсь в тунелі. Після прибуття на станцію пропустіть вперед літніх людей і дітей, допоможіть пораненим, якщо такі є, переконавшись, що вагон порожній, вийдіть самі, зберігаючи витримку і спокій. Негайно повідомте про пожежу черговому по станції.

Якщо під час руху потягу у вагоні спалахнуло полум'я, почніть його гасити, застосовуючи для цього всі підручні засоби. По можливості перейдіть у вільну від загоряння частину і не дозволяйте поширюватись вогню, заливаючи його наявними негорючими рідинами, такими як сік, молоко, вода, і збиваючи його одягом.

Якщо потяг зупинився в тунелі метро, не намагайтесь залишити його без вказівки машиніста. Не торкайтеся металевого корпусу вагону та дверей, поки висока напруга не буде вимкнена. Коли буде отримано дозвіл залишити вагон, відкрийте двері, якщо це можливо, або вибийте скло. Ідіть по ходу поїзда до станції один за одним по колії між рейками, не наближуючись до струмопровідних шин, розташованих збоку від рейок, щоб уникнути ураження електроствором.

В тунелі будьте дуже обережними в місцях перехрещення шляхів, де можна натрапити на зустрічний поїзд. Якщо залишений вами потяг почав рух у ваш бік, притисніться до стіни тунелю.

У САЛОНОМ ГРОМАДСЬКОГО ТРАНСПОРТУ

Негайно сповістіть про це водія, не забувайте, що його увага звернена головним чином на дорогу.

Відчиніть двері кнопкою аварійного відкриття дверей.

Якщо двері не відчиняються, а салон наповнюється димом, розбийте бокові вікна (тримаючись за поручня, підтягніться і вдарте обома ногами у кут віконного скла) або відчиніть їх як аварійні віходи згідно з інструкцією (наприклад, за допомогою спеціально вмонтованого шнуря).

По можливості самі гасіть полум'я за допомогою вогнегасника, якщо він є в салоні, або накривши верхнім одягом осередок загоряння.

Як і при будь-якій пожежі, у громадському транспорті треба всіма способами боротися з панікою, рятувати в першу чергу дітей і тих, хто не може сам про себе подбати.

Не юрбіться біля дверей, якщо там утворилася давка, краще вибийте вікно.

Захистіть від диму рот і ніс хустинкою, шарфом, рукавом, полою куртки.

Перша небезпека при пожежі в автотранспорті – отруйні гази від пластику; інколи достатньо кілька разів їх вдихнути, щоб знепритомніти.

Вибравшись із салону, одразу ж допоможіть іншим.

Будьте обережні. Металеві частини трамвая і тролейбуса можуть бути під напругою.

Пам'ятаючи і дотримуючись цих простих правил поведінки в метро і громадському транспорті, ви зробите безпечнішим не тільки своє життя, але й життя оточуючих вас людей.

П.М. Боднік, МВН міських курсів ЦЗ м. Харкова

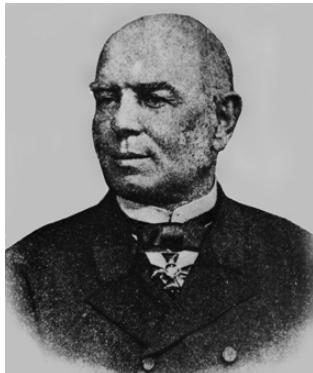
М.М. Волощук, начальник штабу ЦЗ університету

МЕЦЕНАТСТВО

ТЕРНИСТЫЙ ПУТЬ ХАРЬКОВСКИХ МЕЦЕНАТОВ

В советское время о тех, кто бескорыстно вкладывал свои деньги в родной край, предпочитали стыдливо умалчивать. Само понятие благотворительности было вычеркнуто из учебников истории, хотя меценатство на Слобожанщине процветало всегда. В истории Харькова были и, к счастью, остались люди, которых принято называть меценатами.

Иван Герасимович
Харитоненко

лишь церковно-приходскую школу. Однако в 1880-е годы его избрали попечителем харьковского университета. Это было общественным признанием заслуг бизнесмена перед городом и признаком доверия, которое Харитоненко постарался оправдать.

На окраине Харькова на деньги мецената (около 100 тыс. руб.) был построен трехэтажный корпус студенческого общежития на 150 человек. Харьковчане называли его «Дом Харитоненко». Вплоть до Великой Отечественной войны здесь располагался главный корпус медицинского института. На средства Харитоненко был построен в Харькове удивительный по красоте Троицкий собор, в проектировании которого принимал участие знаменитый московский архитектор Алексей Щусев.

Продолжил его дело сын – Павел Иванович Харитоненко. Одновременно с производством сахара он открыл новую для себя сферу деятельности – стал директором управления Белгородско-Сумской железной дороги. Вместе с супругой они осуществляли попечительство учебных заведений, делали крупные денежные пожертвования больницам, детским приютам, помогали в строительстве церквей. За деньги Харитоненко был возведен уникальный дворцовый комплекс в Натальевке и Поющие террасы в Краснокутском районе.

Менее известен харьковчанам **Василий Иванович Пащенко-Тряпкин**, хотя без его капиталовложений сложно представить себе сегодняшний центр «первой столицы». Он проживал в центре Москвы, но поддерживал тесные связи с родиной. Скупкой домов меценат стал заниматься еще в 50-е годы XIX века и делал это на протяжении сорока лет. В его владении находилось два участка в центре города площадью более 7 га. Один из них располагался с южной стороны Покровского монастыря и ограничивался на востоке Университетской улицей, на западе – ул. Клочковской, а на юге – Купеческим спуском (ныне Соборным спуском, некогда Халтурина). Второй участок размещался между Университетской улицей и бывшей Николаевской площадью (пл. Конституции). Оба они были плотно застроены домами. Пащенко-Тряпкину принадлежал Пассаж и Сузdalский ряд, находившийся в Монастырском переулке. В 1884 году меценат умер, завещав все свои здания городу. Стоимость его состояния оценивалась в колоссальную по тем временам сумму – 600 тыс. руб. В начале XX века ежегодный доход в городскую

казну от собственности Пащенко-Тряпкина составлял 170 тыс. руб. Памяту о его заслугах перед Харьковом, Городская Дума намеревалась установить ему памятник на Сергеевской (ныне Пролетарской) площади, но оказались имперские замашки России. Петербургские власти сочли идею неуместной и разрешили увековечить имя щедрого дарителя лишь бюстом в зале заседаний Городского Дома.

Имя кума Николая II, министра земледелия в правительствах Деникина и гетмана Скоропадского, просветителя, мецената и создателя облика исторической части Волчанска, тоже долгое время замалчивали. К счастью, теперь о графе **Колокольцове** знает каждый житель этого города. На центральной площади Волчанска ему установлен памятник. Из шести школ, действующих здесь, пять были построены при непосредственном участии Василия Григорьевича. За несколько десятилетий на посту председателя земской управы он сумел превратить заурядный провинциальный городок в жемчужину Слобожанщины. По данным 1910 года, в Волчанском уезде действовало 173 земские школы, 14 сельских библиотек, 15 врачебных участков, 13 фельдшерских пунктов. Тот, кто хоть однажды бывал около водохранилища в Старом Салтове, не мог не восторгаться потрясающими хвойными массивами. Но мало кому известно, что именно благодаря Колокольцову, который в свое время распорядился завезти саженцы из далекой Франции, удалось посадить уникальную по размерам лесополосу.

Стоит вспомнить и **Алексея Кирилловича Алчевского**, который, по сути, «сделал» экономику Харькова. Он не только установил во дворе своего дома первый в Украине памятник Тарасу Шевченко, но и создал земельную ипотеку. В Харькове был открыт первый в Российской империи земельный банк, который оперировал в 18 губерниях страны от Украины до Дальнего Востока. На его деньги были построены здания на нынешней площади Конституции. Просветительская деятельность Христины Алчевской тоже во многом стала возможной благодаря капиталам ее отца.

Практически забыто сегодня имя мецената **Аркадия Николаевича Алферова**, передавшего всю свою богатую коллекцию Музею изящных искусств Харьковского императорского университета. На протяжении многих лет Алферов тратил колоссальные средства на создание библиотеки и приобретение картин известных художников. Пожалуй, лишь специалисты вспомнят о меценате **Иване Егоровиче Бецком**. Поселившись во Флоренции, он стал собирать коллекцию живописи, чтобы презентовать ее Харьковскому университету «для обогащения» классов рисования и живописи. В 1856–1857 гг. Бецкий переправил в Харьков 540 полотен итальянских мастеров. В последующие годы благодетель передал для музея и библиотеки университета старинные гравюры, альбомы литографий, ценные книги по истории искусства, монографии о выдающихся художниках. За постоянное внимание к просветительским задачам университета и многочисленные пожертвования Иван Егорович был избран почетным членом Харьковского императорского университета.

Если копнуть глубже, то первыми олигархами-меценатами Харькова еще в XVIII веке были **братья Карповы**. Именно их роду принадлежал переданный городу Карповский сад, который сегодня мы знаем как парк им. Горького. Григорий Квитка рассказывал, что харьковские актеры в XIX веке пели со сцены: « Я вам, детьушки, подмога, у Карпова денег много...» и действительно, семейный бюджет их клана в одно время в пять раз превышал городскую казну. Естественно, немалые суммы первые харьковские олигархи вкладывали в благотворительность. Автор книги «Харьков в зеркале мировой литературы» Андрей Красняцкий констатирует, что Сергей Федотович Карпов внес значительный вклад в историю Харькова и как предприниматель, и как меценат. Это же можно сказать и о видном благодетеле нашего края **Савелии Павлове**, чьим именем назван район Павлово поле.

Во все времена меценатство отличалось от спонсорства тем, что о нем не принято кричать на всех углах, пытаясь сделать себе рекламу на добрых делах. Возможно, еще и поэтому меценатство – удел избранных, коих в Украине, увы, не так много. По данным британской организации мы занимаем 150-е место в рейтинге стран, готовых тратить деньги на благотворительность. Это третья позиция с конца – ниже нас только Бурунди и Мадагаскар.

Владимир Чистилин

■ ИДЕАЛЬНАЯ ПАРА ■

ПОВЕСТЬ О ЛЮБВИ

Поговаривают, что идеального человека не существует, но что-то мне подсказывает – все эти «знатки» просто никогда не были влюблены! Если б хотя бы одного такого скептика да к нам в зал 17 февраля, уже через час по-другому бы заговорил. И пусть День влюбленных благополучно сменился серыми буднями, для романтики время найдется всегда. Да, да, у нас праздник не заканчивается. Для тех, кто концерт пропустил, постараюсь вкратце обрисовать атмосферу всего происходящего.

признаваться в любви своей половинке. Поистине очень трогательный момент, плакала не только счастливая избранница, но и вся женская половина зрителей украдкой вытирала слезы. Но это все впереди, а пока на сцене пары участников удаляются за кулисы, чтобы продемонстрировать свои таланты. Про то, что медики самый талантливый народ, в 20-й раз повторяться не буду (хоть это и чистая правда!), и пусть микрофон падает хоть тысячу раз, номер хуже не станет, только зал будет поддерживать еще активнее!

Вот так незаметно пролетело полтора часа. Пришло время немного отвлечься от царящей эйфории и определиться, какая же пара сегодня стала идеальной.

Бронзу в этой олимпиаде взяла пара Полины Старицкой и Владислава Хариненко (стоматфакультет), серебряная медаль досталась Екатерине Малышевой (стоматфакультет) и Валерию Зикрачу (III медфакультет). Торжественное золото, а с ним и титул «Идеальная пара –2014» приняла самая яркая, необычная интернациональная пара Екатерины Меженской (II медфакультет) и Гайрата Алмарданова (V факультет по подготовке иностранных студентов). Самой яркой парой стала Эльдина Каджая и Руслан Чугаев (медколледж ХНМУ), самой невероятной – пара Ксении Посох (стоматфакультет) и Михаила Трофимова (II медфакультет), а самой гармоничной зарекомендовала себя пара Алены Фундовной и Ростислава Зелинского (I медфакультет).

Долго еще в метро мелькали надувные шарики в виде сердец: в этот вечер студенты-медики видели друг друга издалека.

Дарья Кузнецова, студкор (III медфакультет)

■ БЛАГОДІЙНА АКЦІЯ ■

**ДОПОМОГА
ХВОРИМ ДІТЯМ**

4 лютого Рада студентського науково-голова СНТ Христиною Потіхенською взяли участь в акції благодійного фонду для збирання іграшок і матеріалів для творчості дітям, які перебувають на лікуванні в гематологічному відділенні ГДКБ № 16.

Був зібраний так званий «Короб Хоробрості», і саме з нього діти отримували свої «нагороди» після болючих маніпуляцій. Також Христина як волонтер благодійного фонду взяла участь утворчому майстер-класі для малят (ляльковий театр). «Хоча це й перша наша акція, але далеко не остання!» – зазначила вона. Усі члени СНТ вже активно готуються до наступної добробчинної справи.

Волонтери фонду «Забота»

■ ЮВІЛЯРИ ■

У лютому свій ювілей святкують: лаборант кафедри неврології **Валентина Михайлівна Вакула**, доцент кафедри фармакології та медичної рецептури **Тетяна Василівна Ганзій**, професор кафедри патологічної анатомії **Нatalія Володимирівна Гольєва**, професор кафедри хірургії № 1 **Юрій Борисович Григоров**, прибиральник службових приміщень гуртожитку № 6 **Ніна Василівна Дика**, завідувач кафедри фармакології та медичної рецептури **Елла Володимирівна Карнаух**, асистент кафедри терапевтичної стоматології **Алла Іванівна Крючко**, асистент кафедри хірургичної стоматології та щелепно-лицевої хірургії **Андрій Віталійович Куріцин**, прибиральник службових приміщень гуртожитку № 6 **Алла Павлівна Любич**, паспортіст студентського містечка **Любов Андріївна Мірошніченко**, ст. лаборант кафедри фармакології та медичної рецептури **Олег Андрійович Олійник**, декан III медичного факультету **Микола Володимирович Панченко**, ст. диспетчер відділу виробничої практики **Тетяна Аркадівна Сідорюкова**, асистент кафедри фізіології **Олена Миколаївна Сокол**, доцент кафедри радіології та радіаційної медицини **Роман Михайлович Спузяк**, асистент кафедри загальної хірургії № 1 **Володимир Михайлович Феськов**, провідний редактор редакції наукових журналів **Валерія Михайлівна Ходоревська**.

Шановні ювіляри!

Колектив ХНМУ щиро вітає Вас з Днем народження!

У цей святковий день бажаємо Вам міцного здоров'я,
сімейного благополуччя, щедрої долі,
світлих надій та впевненості у майбутньому.
Нехай життя Вам дарує тільки присмії несподіванки,
а праця приносить вдачність та повагу людей.

■ МОВОЮ ФОТО ■

**«ЖЕЛОГОСТЬ ЦВЕТОВ ЖА СВЕЖЕ ЯРКИХ И КРАСИВЫХ,
ЖО ТАКИХ ЦВЕТЯМ, ЖАК РОЗА ЖЕЖ АЛЬТЕРЖАТИВЫ...»**

Автор картин Дмитрий Ермолов родился в г. Воронеже в 1976 г. В 1999 г. закончил Воронежский педагогический университет, в 2007 г. – Академию Художеств (живопись). С 2011 г. состоит в Союзе Художников Санкт-Петербурга.

О своем творчестве Дмитрий говорит так: «Я не стремлюсь к единому стилю, к узнаваемости. Меня захватывают разные стили, разные эмоции, и мои картины – это полная коллекция моих чувств и переживаний. Я смешиваю, соединяю, трансформирую и вновь возвращаюсь к тем образам, которые оставили след в моей жизни ....»

«Медичний університет»

Реєстраційне свідоцтво ХК № 193 від 29 червня 1994 р.

Засновник – Колектив Харківського національного медичного університету.

Газета виходить один раз на місяць

Адреса редакції: 61022, Харків, пр. Леніна, 4.

Гол. корпус, 5 поверх, тел. 707-73-60

e-mail: redakt@knu.kharkov.ua

www.knu.kharkov.ua

Підписано до друку 28.01.2013. Формат 60 x 90/4.

Папір офсетний. Гарнітура Pragmatica. Друк офсетний.

Умов. друк. арк. 8. Обл.-вид. арк. 8,5.

Тираж 500 прим. Зам. № 1/22.

Видання підготовлено та надруковано

у ТОВ ВПП «Контраст».

61166, м. Харків, пр. Леніна, 40,

т. (057) 719-49-13, 717-76-51

Реєстраційне свідоцтво ДК № 178 від 15.09.2000

За точність викладення фактів відповідальність несе автор. Рукописи не рецензуємо й не повертаємо. Точка зору авторів публікацій може не збігатися з позицією редакції. Передрук лише з дозволу редакції газети.

Редактор В. Захаревич

Коректори М. Тарасенко, Є. Рубцова